

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1436/2021

07.04.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Карановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7250/20 од 15.12.2020. године, у седници одржаној 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7250/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 917/19 од 26.08.2020. године, која је исправљена решењем истог суда од 09.10.2020. године, утврђено је да је тужилац завештајни наследник по судском завештању пок. ББ проглашеног 02.11.2018. године пред Трећим основним судом у Београду, искључиви власник непокретности ближе описаних у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7250/20 од 15.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Према члану 33. Закона о парничном поступку, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узео се тај износ (став 1). У другим случајевима, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби (став 2). Ако је у случају из става 2. овог члана тужилац сувише високо или сувише ниско означио вредност предмета спора, суд ће, најкасније на припремном рочишту, а ако оно није

одржано, онда на главној расправи, пре почетка расправљања о главној ствари, брзо и на погодан начин да провери тачност означене вредности и утврди вредност предмета спора (став 3). По члану 403. став 3. истог закона, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 19.11.2018. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 4.000.000,00 динара. Из записника на коме је одржано припремно рочиште и закључена главна расправа произлази да није проверавана, односно утврђивана вредност предмета спора означена у тужби. Зато околност што је у уводу првостепене пресуде наведена вредност предмета спора од 6.618.084,20 динара није од утицаја на дозвољеност ревизије јер овако означена вредност предмета спора није утврђена на начин прописан чланом 33. ЗПП.

С обзиром на то да је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић